

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5669 van 17 mei 2010
in de zaak A. 195.821/XIV-32.018**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat Z. CHIHAOUI,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Kolenmarktstraat 83 B

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Iraakse nationaliteit, op 12 maart 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 38.566 van 10 februari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 17 maart 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) betrekking had op de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en inmiddels is opgeheven; dat de verzoekende partij klaarblijkelijk de in artikel 39/65 van diezelfde wet vastgelegde motiveringsplicht voor de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedoelt; dat in de punten 2.6. en 2.7. van het bestreden arrest omstandig wordt gemotiveerd waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit “haar gebrek aan kennis over de christelijke gemeenschap in (haar) geboortestreek en historische gebeurtenissen zoals de ‘Intifadah’ en de ‘Anfal-operatie’” terecht mocht afleiden dat de verzoekende partij “niet het bewijs levert van (haar) beweerde afkomst uit Derabun, Noord-Irak, waardoor er ook geen geloof kan

worden gehecht aan (verzoeksters) voorgehouden problemen met de Peshmerga's die zich aldaar zouden hebben voorgedaan"; dat daarmee aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen is voldaan en dat het eerste onderdeel van het enige middel kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat artikel 1, A), van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, (Vluchtelingenverdrag) geen rechtstreekse werking in het Belgische recht heeft; dat de verwijzing naar artikel 31 van het Verdrag van Wenen voor de interpretatie ervan dan ook niet dienstig is; dat het bestreden arrest niet is gesteund op de vaststelling dat administratieve aanhoudingen, gesteund op etnische gronden, geen vervolging in de zin van artikel 1, A), van het Vluchtelingenverdrag uitmaken, maar wel op de vaststelling dat de in Noord-Irak voorgehouden problemen ongeloofwaardig zijn omdat de afkomst uit die regio zelf ongeloofwaardig is en de verzoekende partij er zich dus ook niet op kan beroepen om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken; dat het tweede onderdeel van het enige middel kennelijk niet-ontvankelijk is, minstens feitelijke grondslag mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op zeventien mei tweeduizend
en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.